

PŘEČTI SI: Mt 16,13-23

KLÍČOVÝ VERŠ: Mt 16,18

„A já ti pravím, že ty jsi Petr, a na té skále vybuduji svou církev a brány podsvětí ji nepřemohou“

Život Pána Ježíše zde na zemi byl téměř u konce. Přibližně po tři roky chodil z místa na místo, kázal, vyučoval a uzdravoval. Nyní se měl vydat na cestu z Cesareje Filipovy, která leží úplně na severu, až do Jeruzaléma. Pozorně si všimni, co oznamuje ve **21. verši**, že se mu stane, když tam dorazí.

Krátce před zahájením cesty se Pán vyptává svých učedníků, za koho ho považují. Začíná obecnou otázkou: „**Za koho lidé pokládají Syna člověka?**“ Učedníci předkládají celou řadu odpovědí (**viz 14. verš**). Následuje mnohem přímější otázka: „**A za koho mě pokládáte VY?**“ Petr odpovídá: „**Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha.**“

Je zřejmé, že Ježíš přijímá to, co Petr řekl, jako pravdivou a přesnou odpověď na svůj dotaz. Připomíná však Petrovi, že k ní nedospěl sám, na základě své vlastní inteligence („**nezjevilo ti to tělo a krev**“). Bylo mu to zjeveno Bohem, který je v nebi.

Bezprostředně po pozoruhodné Petrově větě začíná Ježíš, úplně poprvé, mluvit o církvi. Je důležité chápat, že učení ohledně církve je úzce spojeno s jedinečností Ježíše, který je „**Mesiáš, Syn živého Boha**“.

Jsou zde čtyři důležité poznámky:

1. ZÁKLAD CÍRKVE

„**Ta skála**“

Slovo „**skála**“ (řecky Petra – ženský rod) zde neodkazuje na Petra (řecky Petros – mužský rod). Církev není postavena na něm. Základem církve je osoba Krista, Syna živého Boha, jak to o něm Petr krátce předtím vyznal. To je ten jediný bezpečný a trvalý základ. Petr sám a zrovna tak všichni ostatní apoštolové neustále vybízeli lidi k tomu, aby složili

svou důvěru v Pána Ježíše – ne jen v nějakého člověka, ať už by byl jakkoli dobrý. (**Přečti si Sk 4,12 a 1K 3,11.**)

2. VYBUDOVÁNÍ CÍRKVE

„**VYBUDUJI svou církev**“

Ježíš neřekl „**VYBUDOVAL** jsem svou církev“. V době, kdy řekl tato slova, byla církev stále ještě věcí budoucnosti. Mohla být vybudována až poté, co proběhly tři události:

- Smrt Pána Ježíše, jako prostředek, kterým byly odstraněny hříchy těch, kteří pak vytvořili církev. „**Kristus miloval církev a SÁM SEBE ZA NI VYDAL**“ (**Ef 5,25**).
- Vzkříšení Pána Ježíše, na základě kterého je oprávněn dát věčný život všem, kteří v něj věří (**Ef 1,19-23**).
- Příchod Ducha Svatého, který následoval po návratu Pána Ježíše do nebe. Zásadní úlohou Ducha Svatého je přivádět lidi k víře evangelium, a tím je i začlenit do Kristovy církve (**J 16,7-11**). V příští lekci se na to zaměříme podrobněji.

3. ODDĚLENÍ CÍRKVE

„**Vybuduji SVOU církev**“

Je vždy užitečné pamatovat, že slovo „církev“ v řečtině jako původním jazyce Nového zákona doslovně znamená „vyvolaná společnost lidí“. Když tedy Pán Ježíš mluví o „**své církvi**“, odkazuje na všechny ty, kdo v něj uvěří po výše zmíněných událostech. Každý věřící, jako „kámen“ jím budované „stavby“, je pro něj velmi vzácný, protože za něj Pán zaplatil ohromnou cenu! Každý mu patří zvláštním způsobem, když byl „vyvolán“, můžeme také říci, oddělen, z hříšného světa.

4. OCHRANA CÍRKVE

„**Brány podsvětí ji nepřemohou.**“

To znamená, že zde není žádná moc, Satan ani smrt, která by Pánu mohla zabránit, aby církev dobudoval. Na základě toho, kým je, má pravomoc a sílu dokončit, co si předsevzal! Během staletí byli mnozí křesťané pronásledováni a dokonce i umučeni, ale církev Kristova, Syna živého Boha, stále kráčí vpřed!

1 SVÝMI SLOVY NAPIŠ, CO JEŽÍŠ ŘEKL, ŽE SE MU STANE, KDYŽ DORAZÍ DO JERUZALÉMA.

.....

.....

5

2 A. JAKOU OBECNOU OTÁZKU POLOŽIL JEŽÍŠ SVÝM UČEDNÍKŮM V CESAREJI FILIPOVĚ?

.....

B. UVEĎ ČTYŘI ODPOVĚDI, KTERÉ MU DALI.

.....

.....

C. JAK PETR ODPOVĚDĚL SVÉMU PÁNOVI NA DRUHOU Z OTÁZEK?

.....

.....

3

3 ODPOVĚZ PRAVDA NEBO NEPRAVDA:

A. NĚKTEŘÍ LIDÉ SI MYSLELI, ŽE JEŽÍŠ JE JAN KŘTITEL, KTERÝ OŽL.

B. JEŽÍŠ NAPOMENUL PETRA ZA JEHO HLOUPOU ODPOVĚĎ.

C. PETRŮV VÝROK OHLEDNĚ TOHO, KÝM JEŽÍŠ JE, BYL VÝSLEDKEM TOHO, CO MU BŮH UKÁZAL.

D. PÁN JEŽÍŠ ŘEKL, ŽE ZÁKLADEM CÍRKVE JE PETR.

E. PRVNÍ VÝSKYT SLOVA „CÍRKEV“ JE V *Mt 16*.

5

4 „BRÁNY PODSVĚTÍ JI NEPŘEMOHOU.“

A. K ČEMU SE ZDE VZTAHUJE ZÁJMENO „JI“?

.....

B. KDO ŘEKL TATO SLOVA?

.....

C. JAKÝ JE VÝZNAM TĚCHTO SLOV?

.....

.....

3

5 POKUS SE SROZUMITELNĚ VYSVĚTLIT, CO MĚL JEŽÍŠ NA MYSLI, KDYŽ ŘEKL: „VYBUDUJI SVOU CÍRKEV.“

.....

.....

.....

5

6 PROČ BYLO NEZBYTNÉ, ABY SMRT A VZKŘÍŠENÍ PÁNA JEŽÍŠE PŘEDCHÁZELY VYTVOŘENÍ JEHO CÍRKVE?

.....

.....

.....

4

Zkratky SZ knih: Gn-Genesis; Ex-Exodus; Lv-Leviticus; Nm-Numeri; Dt-Deuteronomium; Jz-Jozue; Sd-Soudců; Rt-Rút; 1S,2S-1.,2.Samuelova; 1Kr,2Kr-1.,2.Královská; 1Pa,2Pa-1.,2.Paralipomenon; Ezd-Ezdráš; Neh-Nehemjáš; Est-Ester; Jb-Jób; Ž-Žalmy; Př-Přísloví; Kz-Kazatel; Pis-Píseň Šalomounova; Iz-Izajáš; Jr-Jeremjáš; Pl-Pláč Jeremjášův; Ez-Ezechiel; Da-Daniel; Oz-Ozeáš; Jl-Jóel; Am-Ámos; Abd-Abdijáš; Jon-Jonáš; Mi-Micheáš; Na-Nahum; Abk-Abakuk; Sf-Sofonjáš; Ag-Ageus; Za-Zachariáš; Mal-Malachiáš

25

Celkem za tuto lekci

Tato lekce patří:

2. lekce Den, kdy se církev zrodila

PŘEČTI SI: Sk 1,7-11 a 2,1-5

KLÍČOVÝ VERŠ: 1K 12,13

„V jednom Duchu jsme my všichni byli pokřtěni v jedno tělo.“

V 1. lekci jsme zdůraznili, že když Pán Ježíš poprvé mluvil o své církvi, mluvil o ní v budoucím čase. Řekl, **„VYBUDUJI svou církev“ (Mt 16,18)**. Jeho zaslíbení se začalo naplňovat teprve padesát dní po jeho smrti. Zkus si v duchu projít události těch dnů. Jistě si vzpomeneš, že se Pán, poté, co vstal z mrtvých, při několika příležitostech ukázal svým učedníkům. Někteří zpočátku podléhali značným pochybnostem, ale nakonec všichni došli k pevnému přesvědčení o tom, že Pánovo vzkříšení je skutečné. Dostali od něj pokyn: **„Jděte do celého světa a vyhlaste evangelium všemu stvoření“ (Mk 16,15)**. Ještě předtím, než se vydají tento úkol plnit, však měli zůstat v Jeruzalémě, a to do doby, kdy na ně sestoupí Duch Svatý.

Čtyřicet dnů po svém vzkříšení se Pán Ježíš vrátil do nebe, a podle jeho slov o deset dní později sestoupil Duch Svatý. Den, kdy se tak stalo, v židovském kalendáři připadl na každoroční náboženskou slavnost – den Letnic. (Svátek Letnic – řecky Pentekost – „padesátý den“, nastal vždy padesát dnů po slavnosti Pesach, tedy Velikonocích. Právě tohoto roku byl Ježíš ukřižován o Velikonocích.) Z křesťanského úhlu pohledu je den Letnic popsán ve **Sk 2**, velmi zvláštní, protože toho dne byla utvořena církev.

To, co tehdy následovníci (nyní již oslaveného) Pána Ježíše prožili, bylo opravdu mimořádné. Celý dům byl naplněn zvukem připomínajícím veliký přívál větru. Navíc se objevily jazyky připomínající oheň, které spočinuly na každé z osob v domě. Neméně úžasná byla skutečnost, že učedníci zjistili, že dokážou mluvit jazyky, které jim byly dříve neznámé! Byla to opravdu zázračná věc, slyšet běžné Galilejce jak vyhlášují **„veliké věci Boží“** jazyky, které nikdy nestudovali (**Sk 2,11**). Vše bylo způsobeno tím, že přišel Duch Svatý – přesně tak, jak Ježíš zaslíbil, než odešel.

Pro křesťanskou církev to byl den, který nikdy nebude zapomenut! Byl to její počátek, den jejího

„zrození“. Věříme, že Pavel měl později na mysli právě tuto událost, když napsal slova zmíněná v **klíčovém verši**. Vyučoval své čtenáře, že sestoupení Ducha Svatého zapojilo všechny křesťany do jednoho „těla“, čímž vznikl jeden duchovní celek. Všichni „patří k sobě“ právě tak jako jsou všechny části Tvého těla spojeny dohromady a tvoří jednu živou jednotku!

Zástupy, které naplnily ulice Jeruzaléma, požadovaly vysvětlení! Jak mohou tito Ježíšovi učedníci náhle mluvit neznámými jazyky? Co se s nimi stalo? Nejspíš vypili příliš mnoho vína! (**Viz Sk 2,12-13**.)

Petr využil příležitosti k nim promluvit. Okamžitě odmítl obvinění z opilosti, a poté vysvětlil, že to, co se stalo, je v souladu se starozákonním textem z Jole. Dále hovořil o Pánu Ježíši, kterého Židé ukřižovali (před pouhými sedmi týdny!), ale kterého Bůh vzkřísil z mrtvých. Veškerá Petrova argumentace pak směřovala k závěru, že právě proběhlá událost je nezvratným důkazem, že Ježíš je tím, za koho se prohlašoval – Kristem, Synem Božím.

Mnohé z posluchačů to hluboce zasáhlo.

„**Co máme dělat, muži bratři?**“, ptali se.

„**Učiňte pokání a každý z vás ať se dá pokřtít na základě jména Ježíše Mesiáše na odpuštění svých hříchů a přijmete dar Ducha Svatého**“, byla Petrova přímočará odpověď (**Sk 2,37-38**).

Mnozí udělali přesně to, co Petr řekl! Toho dne – při „zrození“ církve – uvěřilo 3000 lidí ve vzkříšeného, oslaveného Pána Ježíše, obdrželi Ducha Svatého a byli začleněni do Kristovy církve.

Pán Ježíš začal budovat, přesně jak řekl. Každý nový věřící v něho se stal dalším „kamenem“ v této veliké duchovní stavbě, kterou Pán nazval **„svou církví“**. Stavba stále pokračuje až do současné chvíle!

PRACOVNÍ SEŠIT

2. lekce Den, kdy se církev zrodila

1 USPOŘÁDEJ NÁSLEDUJÍCÍ UDÁLOSTI DO POŘADÍ, VE KTERÉM SE STALY, TÍM, ŽE DO POLÍČEK UMÍSTÍŠ ČÍSLA 1 – 7.

JEŽÍŠ BYL UKŘIŽOVÁN V JERUZALÉMĚ.

PÁN JEŽÍŠ BYL POHŘBEN.

APOŠTOLOVÉ ČEKALI V JERUZALÉMĚ.

VZNIKLA CÍRKEV.

PO 40 DNECH PÁN VYSTOUPIL DO NEBE.

JEŽÍŠ TŘETÍHO DNE ZNOVU VSTAL.

DUCH SVATÝ SESTOUPIL V DEN LETNIC.

5

2 „VICHŘ“ A „OHEŇ“ JSOU V BIBLI ČASTO POUŽITY KE ZNÁZORNĚNÍ BOHA DUCHA SVATÉHO. UVEĎ NĚKTERÉ DŮVODY, PROČ JE VÍTR VHDNÝM SYMBOLEM DUCHA SVATÉHO.

.....

3

3 PETROVO VYSVĚTLOVÁNÍ TOHO, CO SE STALO V DEN LETNIC, DOSPĚLO K VYVRCHOLENÍ VE SK 2,36. PŘEČTI SI PEČLIVĚ TENTO VERŠ A NAPIŠ VE DVOU VĚTÁCH VLASTNÍMI SLOVY:

A. CO ŽIDÉ UDĚLALI S JEŽÍŠEM.

B. CO S NÍM UDĚLAL BŮH.

4

4 SK 2,36 PŘEDKLÁDÁ, ŽE PETROVI POSLUCHAČI „BYLI HLUBOCE ZASAŽENI V SRDCI“.

A. CO MYSLÍŠ, ŽE TO ZNAMENÁ?

.....

B. CO JIM V ODPOVĚDI NA JEJICH DOTAZ PETR ŘEKL? (NÁPOVĚDA VE SK 2,38.)

.....

4

5 PROČ JE DEN LETNIC ZAZNAMENANÝ VE SK 2 NEZAPOMENUTELNÝM DNEM V DĚJINÁCH KŘESŤANSTVÍ?

.....

3

6 VLASTNÍMI SLOVY POPIŠ, CO SE STALO, KDYŽ BYLI PRVNÍ VĚŘÍCÍ SHROMÁŽDĚNI V JERUZALÉMSKÉM DOMĚ O DNI LETNIC?

.....

6

25

Celkem
za tuto lekci

Tato lekce patří:

3. lekce Charakter církve a její dovršení

PŘEČTI SI: Ef 5,22-33
a 1Te 4,13-18

KLÍČOVÝ VERŠ: Ko 1,18

„On je hlavou těla církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých, aby on sám zaujal ve všem první místo.“

Církev, která vznikla v den Letnic, jak je popsáno ve **Sk 2**, pokračuje až do současnosti. Samozřejmě, že její první členové již dávno zemřeli, ale Bůh jí stále přidává nové členy z celého světa. Pokaždé, když některý člověk učiní pokání ze svých hříchů a složí svou důvěru v Pána Ježíše, stává se „**živým kamenem**“ v Kristově církvi (**viz 1Pt 2,5**).

Když o tom zapřemýšlíš, hned si uvědomíš, že církev nikdy nebyla na zemi přítomna jako celek. Je stále, tak řečeno, „ve výstavbě“. Věříme však, že je téměř dokončena! Rozpíná se časově přes všechna století počínaje okamžikem popsaným ve **Sk 2**, a prostorově po celém světě. NEJEDNÁ se ovšem o architektonickou stavbu, ale o nespočetný zástup lidí náležejících Pánu Ježíši!

Musíme se snažit porozumět, že tato církev patří Bohu! On ji naplánoval, je jeho vlastnictvím, má pro ni připraveny veliké cíle, a naprosto jistě ji také dokončí. Všimni si, jak Bible častokrát různými způsoby zdůrazňuje tuto skutečnost.

1. Pán Ježíš řekl: „**A na té skále vybuduji svou církev A BRÁNY PODSVĚTÍ JI NEPŘEMOHOU**“ (**Mt 16,18**). To znamená, že moc smrti nemůže přemoci Kristovu církev. Jednotliví křesťané umírají, ale Kristovo vítězství nad smrtí v jeho vzkříšení je ujišťuje o věčném životě, na základě toho, že jsou s ním spojeni. (**2Tm 2,11**)
2. Pán Ježíš svou církev vroucně miluje, a zaplatil velkou cenu, aby ji pro sebe získal. V **Ef 5,25** si čteme: „**Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal.**“ Když ho to stálo tak mnoho, můžeme si být jisti, že ji nikdy neopustí! Naopak, udělal to proto, aby v určený čas „**sám sobě postavil slavnou církev, která by neměla poskvrny ani vrásky ani čehokoliv takového**“ (**Ef 5,27**).

3. V Novém zákoně se také uvažuje o úzkém spojení mezi Kristem a jeho církví, když se o Kristu mluví jako o „**Hlavě**“ a o církvi jako o „**Těle Kristově.**“ **Ef 1,22-23**, nám například sdělují, že Bůh dal Krista do pozice „**hlavy nade vším církví, která je jeho tělem.**“ Všichni víme, že z biologického hlediska naše hlava (kde se nachází mozek) ovládá pohyby našeho těla. Když uijeme tento obrazný jazyk, Bible nás vyučuje o autoritě a vládě, které Pán Ježíš vykonává nad svou církví. Viz také verš z **Ko 1,18**, kde Pavel o Pánu Ježíši a církvi užívá velmi podobná slova: „**A on je hlavou těla, církve.**“

Je na místě říci, že Boží myšlenky a plány byly vždy o ÚPLNÉ církvi, které nic nechybí. Tohoto cíle bude dosaženo, až Pán Ježíš znovu přijde. Když se tak stane, bude to znamenat, že už byl k této velkolepé duchovní stavbě přidán poslední „kámen“ a že je tedy církev úplná, tak jak nikdy předtím. Mrtví křesťané budou vzkříšeni, živí budou proměněni, a tak bude společně celé „tělo“ navždy spojeno s Pánem. Pozorně si přečti si **1Te 4,13-18**. Jaká „**slavná církev... svatá a bezúhonná**“ (**Ef 5,27**) to bude!

Prozkoumejme naše srdce! Náležíme k této úžasné církvi, kterou Kristus buduje a za kterou dal svůj život? Člověk se k ní může „připojit“ jedině skrze pokání z hříchů a přijetí Ježíše za svého osobního Spasitele a Pána. Není zde ŽÁDNÉ JINÉ CESTY!

3. lekce Charakter církve a její dovršení

1

VÍME, ŽE CÍRKEV, KTEROU „STAVÍ“ PÁN JEŽÍŠ, NENÍ STAVBOU Z KAMENE, DŘEVA NEBO PODOBNÉHO MATERIÁLU. VYSVĚTLI SROZUMITELNĚ, Z ČEHO JE TEDY JEHO CÍRKEV SLOŽENA.

.....

4

2

PEČLIVĚ SI PŘEČTI Ef 5,22-33, A PAK ZODPOVĚZ NÁSLEDUJÍCÍ BODY:

A. ČEHO JE KRISTUS HLAVOU?

.....

B. JAK KRISTUS DOKÁZAL LÁSKU KE SVÉ CÍRKVI?

.....

C. PODLE TOHO, CO ŘÍKÁ 27. VERŠ, CO NAKONEC UDĚLÁ?

.....

D. PRO KTERÉ LIDI V RÁMCI KŘEŠŤANSKÉHO OBECENSTVÍ MÁ VZTAH CÍRKVE S KRISTEM ZVLÁŠTNÍ VÝZNAM JAKO VZOR?

.....

E. CO TOTO UČENÍ ZNAMENÁ DNES?

.....

3

DOPLŇ CHYBĚJÍCÍ SLOVA V NÁSLEDUJÍCÍ VĚTĚ, KTERÁ SE ODVOLÁVÁ NA TEXT Ef 1,22-23.

„TYTO VERŠE NÁS VYUČUJÍ, ŽE VYVÝŠENÝ OSLAVENÝ KRISTUS JE _____ A CÍRKEV JE JEHO _____.“

5

2

4

S POMOCÍ 1Te 4 ZODPOVĚZ NÁSLEDUJÍCÍ OTÁZKY:

A. KDYŽ PÁN JEŽŠ ZNOVU PŘIJDE, CO SE STANE S VĚŘÍCÍMI, KTEŘÍ ZEMŘELI „V NĚM“?

.....

B. CO SE STANE S KŘEŠŤANY, KTEŘÍ BUDOU V TU CHVÍLI NAŽVU?

.....

C. KDE SE SETKÁNÍ VĚŘÍCÍCH S PÁNEM ODEHRAJE?

.....

D. KTERÉ SLOVO V 17. VERŠI DOSVĚDČUJE, ŽE „HLAVA“ A „TĚLO“ JIŽ OD SEBE NEBUDOU NIKDY ODDĚLENY?

.....

5

JAKÉ ASOCIACE, KTERÉ SE ČLOVĚKU VYBAVÍ PŘI UŽITÍ TERMÍNŮ „HLAVA“ A „TĚLO“, LZE APLIKOVAT NA KRISTA A JEHO CÍRKEV?

.....

.....

.....

.....

4

4

6

POKUS SE SROZUMITELNĚ VYSVĚTLIT, JAK SE JEDINEC STANE SOUČÁSTÍ KRISTOVY CÍRKVE.

.....

.....

.....

6

25

Tato lekce patří:

4. lekce Praxe církve a osobní kvality jejích členů

KLÍČOVÝ VERŠ: Sk 2,42

„Vytrvale zůstávali v učení apoštolů a ve společenství, v lámání chleba a modlitbách.“

V této lekci se vrátíme zpět do raných dnů křesťanské církve. Naší úlohou je zodpovědět otázky jako: Čemu věřili její „zakládající členové“? Co to bylo za lidi? Přeje si Bůh, aby se formy církevního života, jaké praktikovali první křesťané, v církvi nadále uskutečňovaly až do doby, kdy bude úplná?

Čtení ze **Sk 2** nám pomáhá porozumět, čemu považovali za důležité věřit a prakticky to vykonávat křesťané žijící v době, kdy církev vznikla.

- Poté, co uvěřili v Pána Ježíše, „**byli pokřtěni**“. Znamená to, že byli na krátkou chvíli ponořeni do vody, což symbolizovalo konec jejich dřívějšího života: nyní se postavili na stranu Pána Ježíše Krista.
- „**Vytrvale zůstávali v učení apoštolů**“ (**Sk 2,42**). Apoštolové byli původně Ježíšovými učedníky. Během jeho života se od něj učili, a nyní se sami stali učiteli nových křesťanů. To co apoštolové vyučovali, mělo pro věřící váhu a bylo přijímáno jako platné a pravomocné. Ti pak na základě toho „vytrvale zůstávali v učení apoštolů“. Výchozí učení apoštolů bylo později doplněno epistolami, které tvoří velkou část Nového zákona a jsou základem pro vyučování církve.
- Pravidelně se setkávali, a ze vzájemného obecnství čerpali mnoho radosti a povzbuzení. Je stále v Božím plánu, aby se členové Kristovy církve, všude, kde je to možné, pravidelně setkávali. O tom se píše v epistoletě **Žd 10,25**.
- Vrcholný význam pro ně mělo „**lámání chleba**“ (**Sk 2,42**). Myslí se tím Večeře Páně, při které jsou chléb a víno užity jako symboly těla a krve Pána Ježíše. Dělalí to proto, že tak žádal samotný Pán. (**Viz 1K 11, 23-26.**)
- Čas vyhrazený na modlitbu byl další součástí církevního života křesťanů 1. století. Křesťané se modlili i soukromě, ale ve Skutcích apoštolů jsou

PŘEČTI SI: Sk 2,41-47; 4,32-37; 11,27-30

zdůrazněna SPOLEČNÁ modlitební setkání. (**Viz Sk 12,5.12.**)

Věříme, že tato praxe nebyla určena jen pro začátky toho, co můžeme nazvat „obdobím církve“. Je platná i pro každou další generaci křesťanů, a má pokračovat až do doby, kdy se vrátí Pán Ježíš. Je tedy zodpovědností každého z nás vyhledávat obecnství s takovými věřícími, kteří ji berou vážně. „Církevní“ společenství, u kterého by tyto znaky nebyly patrné, ve skutečnosti není (místní) církví podle novozákonního vzoru. Pokud chceme být poslušni Božímu Slovu a zdravě duchovně růst, měli bychom se pokusit najít sbor respektující tuto praxi, a ten pak přijmout jako „svůj“ se vším, co k tomu patří.

Skutky apoštolů nám také ukazují, jakými lidmi byli ti, kdo patřili ke Kristově církvi.

- Byli to radostní a vděční lidé. (**Znovu si přečti Sk 2,46-47!**) Jejich víra nebyla v žádném případě zmechanizovaná a nudná! Právě naopak, byla živá a činorodá!
- Vyznačovali se úžasným, na první pohled patrným duchem jednoty. Je smutné, že s postupujícími lety se Satanovi podařilo způsobit tak mnoho rozkolů.
- Měli jeden o druhého opravdový zájem a toužili se sdílet s potřebnými. (**Sk 2,44-45 a Sk 4,32.34.35.**)
- Nebáli se říkat o svém Pánu a Spasiteli svým sousedům a známým. „**Všichni... směle mluvili Boží slovo**“ (**Sk 4,31**). Bývalo by pro ně opravdu těžké se o tuto dobrou novinu nepodělit! S ohromující statečností snášeli i to, že je židovští náboženští vůdci, kteří odmítli Ježíše jako Krista, začali pronásledovat. (**Viz Sk 5,41.**)

Je to pro nás opět výzvou! Jsou znaky toho, že náležíme ke Kristově církvi, patrné i na nás? Toužíme upřímně poslouchat Pána Ježíše? Ukazují naše životy lásku a zájem o druhé? Snažíme se o rozšíření dobré zprávy o Pánu Ježíši? Pro nás všechny je důležité, abychom byli ujištěni, že nejsme součástí nějaké člověkem vytvořené organizace, ale úžasné duchovní skutečnosti, o které mluvil Pán Ježíš, když řekl „**Vybuduji svou církev**“.

PRACOVNÍ SEŠIT

4. lekce Praxe církve a osobní kvality jejích členů

1 A. CO BYLO, JAK UVÁDĚJÍ SK 2,41, PRVNÍM „KROKEM“ PRO NOVÉHO KŘEŠTANA?

.....

B. JAKÝM ZPŮSOBEM KŘEST PROBÍHAL? (TEXT VE SK 8,36-39, TI MŮŽE POMOCI TOMU POROZUMĚT!)

.....

C. CO KŘEST SYMBOLIZUJE A PROČ JE PRO KŘEŠTANA DŮLEŽITÝ?

.....

.....

4

2 PRVNÍ ČLENOVÉ CÍRKVE „VYTRVALE ZŮSTÁVALI V UČENÍ APOŠTOLŮ“ (SK 2,42).

I. VLASTNÍMI SLOVY VYSVĚTLI, CO TO ZNAMENÁ.

.....

.....

II. JAKÝM ZPŮSOBEM MŮŽEME TAKTO „VYTRVALE ZŮSTÁVAT“ DNES MY?

.....

.....

4

3 PŘEČTI SI 1K 11,23-26, A PAK ZODPOVĚZ NÁSLEDUJÍCÍ OTÁZKY:

I. KDY DAL PÁN JEŽŠ SVÝM UČEDNÍKŮM POKYNY OHLEDNĚ VEČEŘE PÁNĚ?

.....

II. CO ŘEKL O CHLEBU?

.....

III. CO ŘEKL O VÍNĚ?

.....

IV. JAK BYS ODPOVĚDĚL NĚKOMU, KDO BY TVRDIL, ŽE LÁMÁNÍ CHLEBA, NEBOLI VEČEŘE PÁNĚ, BYLA URČENA POUZE PRO PRVNÍ ČLENY KRISTOVY CÍRKVE?

.....

A. UVEĎ KONKRÉTNÍ PŘÍKLAD TOHO, JAK PRVNÍ KŘEŠTANÉ VYJADŘOVALI SVOU LÁSKU A PĚČI O SVÉ SPOLUVĚŘÍCÍ, KTERÍ BYLI CHUDÍ A V NOUZI.

.....

B. NAPIŠ PŘÍKLAD TOHO, JAK JE MOŽNÉ STEJNÝ POSTOJ PROJEVIT V SOUČASNOSTI.

.....

.....

4

4

5 DNES JSOU KŘEŠTANÉ TAK ROZDĚLENI, ŽE PRO MLADÉHO VĚŘÍCÍHO NENÍ SNADNÉ ROZPOZNAT, KE KTERÉMU CÍRKEVNÍMU SPOLEČENSTVÍ SE MÁ PŘIPOJIT. JAKÉ VODÍTKO MŮŽE PODLE TEBE V TAKOVÉM PŘÍPADĚ POMOCI?

.....

.....

6 ZAMYSLI SE, JAKÝ UŽITEK MŮŽE MÍT MLADÝ KŘEŠTAN Z OBECENSTVÍ S JINÝMI KŘEŠTANY.

.....

.....

.....

5

4

100

Celkem
za tento blok

Vraťte tuto lekci:

25

Celkem
za tuto lekci